

Gece

– ismail--uzun · 21 Kasım 2010

Gece...

Bir Haziran günü.

Yıldızlar ile süslenmiş bir gece.

"Bekle geliyorum"diyerek başladığım günün ardından gelen bir gece.

Kalbim aylardır karanlıkken sadece bir ışık görmek istediğim.

Bir ışıkki yıldızlardan daha parlak!

Arkam dönüktü bu ışığa,

Gece daha çökmemişken.

Düelloda arkasına dönmeye çekinen silahşör gibi.

Ama dönünce mermi değil gül atmak istercesine!

Gece...

Kalbim mıknatıs gibi,ışığı çekmek istiyor,

Ama korkuyor yüreğim,

Tüylerim yine üşümüş sanki!

Kan dolaşımım mı yavaşladı yoksa?

Niye parmaklarımdan canım çıkacak gibi?

Bu kadarmı karanlıkta kaldın kalbim?

Gece...

Beklenmedik bir cesaretle,

İşığın bulunduğu yere doğru yöneldi adımlarım,

Yorgun gözlerim salonda onu ararken,

Yanımdan süzüldü içeri doğru.

Heycanlanma!derken aklım,kalp atışlarım tersini yapıyordu.

Gece...

Önüme gelince ayaklarını sertçe yere vuruyordu,

O sert vuruşları bedenimeydi belkide,

Haklıydı!Çektiği acıların sertliğinde vuruyordu.

Oturdu bir ara ufkuma,

Çıkın diyordun aradan,çıkın ışığımı kapatmayın!!

Gece...

Bütün koyuluğuyla yeryüzüne çökerken,

Ben hala yoksundum yıldızlardan,

Yalnız ışığı gökyüzünde değil yeryüzünde aramaktaydım.

Kaldırımda ufak bir kalabalığın içerisinde,

Fakat kalabalıktan değil dünyadan bile kopmuş,

Bakışlarımı tekrar ışığa doğru çevirmiştim.

Gece...

Vücudum ne kadar ağırmış,

Bacaklarım taşıyamıyor sanki bedenimi!

Cesaret,hüzün,umut,hasret,aşk,

Hepsinin birbirine karıştığı bir anda;

"Bakacaksın,bu sefer bakacaksın"!!!!

Dört beş saniye,sadece saniyeler.

YaRabbim yardım et,ne oluyor bana!!

Gece...

Pişmanlıklarımı haklı çıkarıyordu bakışların!..

Karanlık gecede,

Karanlığı delip aydınlatıyordu ruhumu.

Evet,pişmandım,o kadar pişmandım ki,

Hüngür hüngür ağlamak istercesine pişman.

Rabbim o bakışları benden ayırmasın...

İsmail Hakkı Uzuntaş

18.11.2010 04:20